Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 3950/92,

annettu 28 päivänä joulukuuta 1992,

maito- ja maitotuotealan lisämaksusta

(EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Council Regulation (EEC) No 748/93 of 17 March 1993 (*)	L 77	16	31.3.1993
►**M2**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 1560/93 annettu 14 päivänä kesäkuuta 1993	L 154	30	25.6.1993
►**M3**	Komission asetus (EY) N:o 647/94 annettu 23 päivänä maaliskuuta 1994	L 80	16	24.3.1994
►**M4**	Neuvoston asetus (EY) N:o 1883/94 annettu 27 päivänä heinäkuuta 1994	L 197	25	30.7.1994
►**M5**	Komission asetus (EY) N:o 630/95 annettu 23 päivänä maaliskuuta 1995	L 66	11	24.3.1995
►**M6**	Neuvoston asetus (EC) N:o 1552/95 annettu 29 päivänä kesäkuuta 1995	L 148	43	30.6.1995
►**M7**	Komission asetus (EY) N:o 635/96 annettu 10 päivänä huhtikuuta 1996	L 90	17	11.4.1996
►**M8**	Komission asetus (EY) N:o 1109/96 annettu 20 päivänä kesäkuuta 1996	L 148	13	21.6.1996
►**M9**	Komission asetus (EY) N:o 614/97 annettu 8 päivänä huhtikuuta 1997	L 94	4	9.4.1997
►**M10**	Komission asetus (EY) N:o 903/98 annettu 28 päivänä huhtikuuta 1998	L 127	8	29.4.1998
►**M11**	Neuvoston asetus (EY) N:o 551/98 annettu 9 päivänä maaliskuuta 1998	L 73	1	12.3.1998
►**M12**	Komission asetus (EY) N:o 751/1999 annettu 9 päivänä huhtikuuta 1999	L 96	11	10.4.1999

Muutettu:

►**A1**	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	21	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	1	1.1.1995

Huom. Tämä konsolidoitu versio viittaa Euroopan laskentayksikköön ja/tai ecuun. Nämä viittaukset tulee ymmärtää 1 päivästä tammikuuta 1999 lähtien viittauksena euroon — neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 1) ja neuvoston 2asetus (EY) N:o 1103/97 (EYVL L 162, 19.6.1997, s. 1).

(*) Tätä asiakirjaa ei ole julkaistu suomenkielisenä.

▼B

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 3950/92,

annettu 28 päivänä joulukuuta 1992,

maito- ja maitotuotealan lisämaksusta

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

sekä katsoo, että

maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 804/68 muuttamisesta 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 856/84 ([3]) perustetaan 2 päivästä huhtikuuta 1984 edellä mainitun alan lisämaksua koskeva järjestelmä; yhdeksäksi vuodeksi laaditun järjestelmän, jonka päättymispäivä on 31 päivä maaliskuuta 1993, tavoitteena on vähentää maidon ja maitotuotteiden tarjonnan ja kysynnän välistä epätasapainoa sekä siitä johtuvia rakenteellisia ylijäämiä; tämä järjestelmä säilyy tärkeänä tulevaisuudessa paremman markkinatasapainon saavuttamiseksi; tästä syystä olisi säädettävä kyseisen järjestelmän pidentämisestä seitsemällä peräkkäisellä 12 kuukauden pituisella jaksolla 1 päivästä huhtikuuta 1993,

sekä alalla saadun kokemuksen hyödyntämiseksi että yksinkertaistamisen ja selventämisen vuoksi, jotta tuottajien ja muiden asianosaisten oikeusturva voitaisiin taata, olisi erillisessä asetuksessa annettava pidennettävää järjestelmää koskevat perussäännöt, jotka annettaisiin rajoittamalla sääntöjen laajuutta ja moninaisuutta ja kumoamalla maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 30 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2074/92 ([4]), jonka neuvosto on kaiken varalta hyväksynyt, sekä kumoamalla asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun tuontimaksun soveltamisesta maito- ja maitotuotealalla 31 päivänä maaliskuuta 1984 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 857/84 ([5]), sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun asetuksen soveltamiseksi tehtyjen velvoitteiden ja sitoumusten noudattamista,

vuonna 1984 käyttöön otettu menetelmä, joka sisältää lisämaksun kerätyistä tai suoraan myydyistä tietyn takuukynnyksen ylittävistä maitomääristä on säilytettävä; mainittu kynnys ilmenee kussakin jäsenvaltiossa siten, että vahvistetaan taattu kokonaismäärä, jota tilakohtaiset myönnetyt määrät eivät saa ylittää toimitusten eikä suoramyynnin osalta; nämä määrät vahvistetaan seitsemäksi jaksoksi 1 päivästä huhtikuuta 1993 ja niissä otetaan huomioon aikaisempaan järjestelmään sisältyvät tekijät,

jo alussa on luotu yhteisön varasto, jotta voitaisiin ottaa huomioon tiettyjen jäsenvaltioiden hankala asema maidontuotannon rajoittamista koskevan järjestelmän osalta; tätä varastoa on kasvatettu useaan otteeseen eräiden jäsenvaltioiden ja eräiden tuottajien erityisten tarpeiden tyydyttämiseksi; olisi tehtävä lopulliset johtopäätökset ja liitettävä yhteisön varaston eri osat, jotka tästä syystä poistetaan, taattuihin kokonaismääriin,

---

([1]) EYVL N:o C 337, 31.12.1991, s. 35
([2]) EYVL N:o C 94, 13.4.1992, s. 101
([3]) EYVL N:o L 90, 1.4.1984, s. 10
([4]) EYVL N:o L 215, 30.7.1992, s. 69
([5]) EYVL N:o L 90, 1.4.1984, s. 13. Asetus sellaisena kun se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 817/92 (EYVL N:o L 86, 1.4.1992, s. 85)

▼B

yhteisen maatalouspolitiikan uudistamisen mukaisesti neuvosto päätti tehdä lopullisen päätöksen kokonaismääristä, joita sovelletaan kahdesta 12 kuukauden pituisesta jaksosta ensimmäisen jakson aikana ja erityisesti sellaisen markkinatilannekatsauksen perusteella, jonka komissio antaa ennen kutakin kyseistä jaksoa,

jäsenvaltiolle taatun jomman kumman kokonaismäärän ylitys aiheuttaa sen, että ylitykseen vaikuttaneiden tuottajien on maksettava lisämaksu; kyseinen lisämaksu on vahvistettava toimitusten ja suoramyynnin osalta 115 prosentiksi maidon tavoitehinnasta; itse asiassa tästä luvusta poikkeaminen ei ole enää perusteltua silloin, kun tuottajat asetetaan samanarvoiseen asemaan lisämaksun laskemisen osalta,

järjestelmän suhteellisen joustavan hallinnan säilyttämiseksi on tarpeen säätää ylitysten tasaamisesta kaikkien samankaltaisten tilakohtaisten viitemäärien osalta jäsenvaltion alueella; sellaisten toimitusten osalta, jotka edustavat melkein koko kaupan pidettävää määrää, lisämaksun soveltamiseksi täydellisen tehokkaasti kaikkiallayhteisössä on perusteltua säilyttää jäsenvaltioiden mahdollisuus valita kahden tilakohtaisten viitemäärien ylityksen tasaamismenetelmän välillä ottaen huomioon maidontuotannon ja maidon keräilyn erilaiset rakenteet; tästä syystä jäsenvaltioille olisi annettava oikeus olla myöntämättä uudelleen sellaisia viitemääriä, joita ei ole käytetty jakson lopussa kansallisella tasolla tai ostajien kesken, ja käyttää maksettavan lisämaksun ylittävä summa kansallisten rakenneuudistusohjelmien rahoittamiseen ja/tai palauttaa se tiettyihin luokkiin kuuluville tuottajille tai sellaisille tuottajille, jotka ovat poikkeuksellisessa tilanteessa,

jotta voitaisiin estää aiemmin todetut järjestelmän kanssa yhteensopimattomat pitkät viiveet lisämaksun perimisessä ja maksamisessa, olisi säädettävä, että ostaja, joka kykenee parhaiten suorittamaan tarvittavat toimet, on velvollinen suorittamaan lisämaksun ja että hänelle annetaan keinot varmistaa lisämaksun periminen tuottajilta, jotka ovat sen ostajalle velkaa,

tilakohtainen viitemäärä olisimahdollisista tilapäisesti siirretyistä määristä riippumatta-määriteltävä lisämaksujärjestelmän yhdeksän ensimmäisen jakson päättymispäivänä 31 päivänä maaliskuuta 1993 käytettävissä olevaksi määräksi, ja periaatteet ja toimenpiteet, joiden mukaisesti kyseistä määrää täytyy tai voidaan alentaa tai korottaa jatketun järjestelmän mukaisesti olisi täsmennettävä,

tilakohtaisten viitemäärien määrittelysäännöissä olisi otettava huomioon tuottajat, joille on väliaikaisesti myönnetty erityinen määrä aikaisemman järjestelmän mukaisesti,

on sovittu, että maidontuotannon rajoittamista koskevan järjestelmän soveltaminen ei saa asettaa kyseenalaiseksi entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella sijaitsevien maatilojen rakenneuudistusta; kohdattujen vaikeuksien takia on pidennettävä ylimääräiseksi ajaksi sovellettavaan järjestelmään tehtyjen lievennysten voimassaoloa kyseisellä alueella varmistaen kuitenkin, että ainoastaan tämä alue hyötyy mainitusta edusta,

suoramyynnin ja toimitusten viitemäärät on mukautettava taloudellisiin tosiasioihin ja tästä syystä tuottajalle myönnetään oikeus viitemääränsä korotukseen tai uuden viitemäärän myöntämiseen, jolloin vastaavasti toista viitemäärää alennetaan tai se poistetaan sillä edellytyksellä, että tuottaja voi perustella markkinointitarpeidensa muuttumista asianmukaisesti perustellussa hakemuksessa,

kokemus on osoittanut, että tämän järjestelmän käyttöön ottaminen edellyttää valtakunnallisen varaston olemassaoloa, jonka tarkoituksena on vastaanottaa kaikki sellaiset määrät, jotka jostakin syystä eivät kuulu tai eivät kuulu enää tilakohtaisiin kiintiöihin; jäsenvaltio voi joutua pitämään hallussaan viitemäärät asiallisten perusteiden sanelemissa tietyissä erityistilanteissa; tästä syystä sille olisi annettava oikeus kasvattaa valtakunnallista varastoa erityisesti silloin kun kaikkia viitemääriä on kautta linjan vähennetty,

▼B

tilakohtaisten viitemäärien osittainen luovuttaminen jäsenvaltioissa, joissa ne sallitaan, on parantanut järjestelmää; olisi siis periaatteessa ulotettava tämä etu koskemaan kaikkia tuottajia; tämän periaatteen käyttöön ottaminen ei saa olla rakenteellisen kehittymisen jatkamisen tai rakenteellisten mukautusten vastainen ja niistä johtuvia hallinnollisia vaikeuksia ei pidä aliarvioida,

lisämaksujärjestelmän perustamisen yhteydessä vuonna 1984 luotiin periaate, jonka mukaan tilakohtainen viitemäärä siirretään ostajalle, vuokralaiselle tai perijälle, silloin kun tila myydään, vuokrataan tai siirretään perintönä; ei olisi tarkoituksenmukaista muuttaa tätä alkuperäistä valintaa; olisi kuitenkin säädettävä, että kaikissa siirtotapauksissa pantaisiin täytäntöön osapuolten oikeudellisen edun turvaamisen kannalta tarpeelliset kansalliset säännökset, jos osapuolten välillä ei ole sopimusta,

maidontuotannon rakenneuudistuksen ja ympäristön parantamisen jatkamiseksi olisi laajennettava joitakin tilakohtaista viitemäärää koskevia poikkeuksia ja annettava jäsenvaltioille lupa säilyttää mahdollisuus ottaa käyttöön kansallisia rakenne-uudistusohjelmia ja järjestää viitemäärille tietty liikkumisvapaus määritetyn maantieteellisen alueen sisällä asiallisten perusteiden mukaisesti, ja

tässä asetuksessa säädetyn lisämaksun tarkoituksena on säännöstellä ja tasapainottaa maitotuotemarkkinoita; tästä syystä tämän asetuksen soveltamisesta saatava tuotto olisi käytettävä maitoalan kulujen rahoittamiseen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Seitsemän uuden peräkkäisen 1 päivänä huhtikuuta 1993 alkavan 12 kuukauden pituisen jakson ajaksi otetaan käyttöön lisämaksu, jonka lehmänmaidon tuottajat maksavat maidosta tai maitomäärää vastaavasta tuotteesta, jotka on toimitettu ostajalle tai myyty suoraan kulutukseen kyseisen 12 kuukauden pituisen jakson aikana, ja jonka määrät ylittävät määritettävän viitemäärän.

Lisämaksu on vahvistettu 115 prosentiksi maidon tavoitehinnasta.

2 artikla

1 Lisämaksu peritään kaikesta kyseisen 12 kuukauden pituisen jakson aikana myydystä maidosta tai maitomäärää vastaavasta tuotteesta, jonka tuotanto ylittää jomman kumman 3 artiklassa tarkoitetuista määristä. Lisämaksu jaetaan niiden tuottajien kesken, jotka ovat vaikuttaneet ylitykseen.

Jäsenvaltion päätöksen mukaisesti tuottajien osuus perittävästä lisämaksusta vahvistetaan, riippumatta siitä onko käyttämättömät viitemäärät jaettu uudelleen vaiko ei, joko ostajan tasolla sen suuruisen viitemäärän ylityksen perusteella, joka jää jäljelle, kun käyttämättömät viitemäärät on jaettu suhteessa tuottajakohtaisiin viitemääriin tai kansallisella tasolla tuottajakohtaisten viitemäärien ylityksen perusteella.

2 Toimitusten osalta maksuvelvollinen ostaja maksaa jäsenvaltion toimivaltaiselle toimielimelle ennen määritettävää päivää ja määritettäviä yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen maksettavan summan, jonka hän pidättää lisämaksun velkaa oleville tuottajille maksetusta hinnasta, tai perii sen muulla sopivalla tavalla.

Jos yksi ostaja tulee yhden tai useamman ostajan tilalle joko täysin tai osittain, kuluvan 12 kuukauden pituisen jakson loppuajan osalta otetaan huomioon tuottajien tilakohtaiset viitemäärät ja niistä vähennetään jo toimitetut maitomäärät ottaen huomioon niiden rasvapitoisuus. Samoja sääntöjä sovelletaan, kun ostaja vaihtaa tuottajaa.

▼B

Jos tuottajan toimittamat määrät ylittävät hänen käytettävissään olevat viitemäärät, ostaja on oikeutettu pidättämään ennakolta tästä lisämaksusta jäsenvaltion määrittämiä sääntöjä noudattaen kaikista tämän omat viitemääränsä ylittävän tuottajan toimituksista maidon hintaa vastaavan summan.

3 Suoramyynnin osalta tuottaja maksaa lisämaksun jäsenvaltion toimivaltaiselle toimielimelle ennen määritettävää päivää ja määritettäviä yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen.

4 Jos lisämaksu on maksettava ja peritty summa on liian korkea, jäsenvaltio voi käyttää liikaa perityn osan 8 artiklan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden rahoittamiseen ja/tai korvata sen tuottajille, jotka kuuluvat sellaisiin etuoikeutettuihin luokkiin, jotka jäsenvaltio on ottanut käyttöön määritettävien asiallisten perusteiden mukaisesti tai sellaisille tuottajille, jotka ovat joutuneet poikkeukselliseen tilanteeseen tähän järjestelmään kuulumattoman kansallisen säännöksen vuoksi.

▼M2

3 artikla

1. Samankaltaisten tilakohtaisten viitemäärien yhteismäärä ei saa olla suurempi kuin vastaavan kunkin jäsenvaltion kokonaismäärä.

▼M6

2.

Seuraavat kokonaismäärät vahvistetaan sen estämättä, mitä yleisen markkinatilanteen ja tiettyjen jäsenvaltioiden erityisolosuhteiden vuoksi tehtävästä mahdollisesta tarkistuksesta johtuu.

▼M12

Jäsenvaltio	Toimitukset	Suoramyynti
Belgia	3 140 696	169 735
Tanska	4 454 640	708
Saksa (1)	27 767 036	97 780
Kreikka	629 817	696
Espanja	5 457 564	109 386
Ranska	23 793 932	441 866
Irlanti	5 236 575	9 189
Italia	9 698 399	231 661
Luxemburg	268 098	951
Alankomaat	10 991 900	82 792
Itävalta	2 393 979	355 422
Portugali	1 835 461	37 000
Suomi	2 394 528	10 000
Ruotsi	3 300 000	3 000
Yhdistynyt kuningaskunta	14 373 969	216 078

(1) Josta tuottajien toimitukset uusien osavaltioiden (Länder) alueella 6 242 180 tonnia ja suoramyynti uusissa osavaltioissa (Länder) 11 187 tonnia.

▼M6

Belgian, Tanskan, Saksan, Ranskan, Irlannin, Luxemburgin ja Yhdistyneen kuningaskunnan kokonaismäärien lisääminen myönnetään ylimääräisten viitemäärien antamiseksi:

— tuottajille, jotka asetuksen (ETY) N:o 857/84 (1) 3 a artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan nojalla on suljettu erityisen viitemäärän myöntämisen ulkopuolelle,

(1) EYVL N:o L 90, 1.4.1984, s. 13

▼M6

— tuottajille, jotka sijaitsevat direktiivin 75/268/ETY ([1]) 3 artiklan 3 kohdassa määritellyillä vuoristoalueilla tai tämän asetuksen 5 artiklassa tarkoitetuille tuottajille tai muille tuottajille.

Portugalille kononaismäärän lisääminen myönnetään ensisijaisesti niiden tuottajien ylimääräisten viitemäärien pyyntöihin vastaamiseksi, joiden tuotantoon viitevuonna 1990 on huomattavasti vaikuttanut erityislaatuinen ajanjakso 1988—1990 tai 5 artiklassa tarkoitetuille tuottajille.

Kreikalle, Espanjalle ja Italialle ajanjaksolle 1993—1994 myönnetty toimitusten kokonaismäärän lisääminen vahvistetaan Espanjan osalta ja se uudistetaan ajanjaksolle 1994—1995 Kreikan ja Italian osalta. Toimitusten kokonaismäärässä on Italian osalta 347-701 tonnin vara, joka annetaan tarvittaessa ja komission suostumuksella kanteen nostaneille tuottajille viitemääriensä poistamisesta kansallista viranomaista vastaan ja jotka ovat saaneet myönteisen päätöksen.

Vahvistetaan Italialle ja Kreikalle jaksoksi 1994/1995 myönnetty toimitusten kokonaismäärien korotus jakson 1995/1996 alusta.

Itävaltalaisten ”SLOM”-tuottajien huomioon ottamiseksi Itävallan tuottajille yhteisön lainsäädännön mukaisesti myönnettävää toimituskiintiön kokonaismäärää voidaan korottaa enintään 180 000 tonnilla. Tämä varaerä ei ole siirrettävä, ja se on käytettävä yksinomaan sellaisten tuottajien hyväksi, joiden oikeuteen aloittaa tuotanto uudelleen liittyminen vaikuttaa haitallisesti.

Suomalaisten ”SLOM”-tuottajien huomioon ottamiseksi Suomen tuottajille yhteisön lainsäädännön mukaisesti myönnettävää toimituskiintiön kokonaismäärää voidaan korottaa enintään 200 000 tonnilla, Tämä varaerä ei ole siirrettävä, ja se on käytettävä yksinomaan sellaisten tuottajien hyväksi, joiden oikeuteen aloittaa tuotanto uudelleen liittyminen vaikuttaa haitallisesti.

Kokonaismäärien korotuksesta sekä edellytyksistä, joiden mukaisesti kahdessa edellisessä alakohdassa tarkoitetut tuottajakohtaiset viitemäärät myönnetään, päätetään 11 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

▼M2

3. Jos neuvosto päättää mukauttaa edellä tarkoitettuja kokonaismääriä markkinatilanteen mukaan, mukautukset ilmaistaan prosenttiosuuksina kokonaismääristä, joita on noudatettu edellisenä jaksona.

▼B

4 artikla

1 Tilalla käytettävissä oleva tilakohtainen viitemäärä on yhtä suuri kuin 31 päivänä maaliskuuta 1993 käytettävissä oleva viitemäärä ja tarvittaessa se mukautetaan kaikkiin kyseisiin jaksoihin, jotta samankaltaisten tilakohtaisten viitemäärien yhteismäärä ei ylittäisi 3 artiklassa tarkoitettua kokonaismäärää ottaen huomioon mahdolliset vähennykset 5 artiklassa tarkoitetun valtakunnallisen varaston kasvattamiseksi.

▼A1

Kuitenkin Itävallan, ja Suomen osalta päivämäärä 31 päivä maaliskuuta 1993 korvataan päivämäärällä 31 päivä maaliskuuta 1995 ja Ruotsin osalta päivämäärällä 31 päivä maaliskuuta 1996.

▼B

2 Tilakohtaista viitemäärää nostetaan tai se vahvistetaan asianmukaisesti perustellusta tuottajan pyynnöstä, jotta voitaisiin ottaa huomioon tuottajan toimituksiin ja/tai suoramyyntiin vaikuttavat muutokset. Viitemäärän nostaminen tai sen vahvistaminen riippuu muusta tuottajalla olevan viitemäärän vastaavasta laskusta tai tällaisen viitemäärän lakkauttamisesta. Nämä mukautukset eivät voi lisätä kyseiselle jäsenvaltiolle 3 artiklassa tarkoitettujen toimitusten tai suoramyynnin viitemääriä.

Kun tilakohtaisiin viitemääriin tehdään lopullisia muutoksia, 3 artiklassa tarkoitetut määrät mukautetaan tästä syystä 11 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

([1]) EYVL N:o L 128, 19.5.1975, s. 1

▼B

3 Jos tuottaja, joka on saanut tilapäisesti erityisen tilakohtaisen viitemäärän asetuksen (ETY) N:o 857/84 3 a artiklan 1 kohdan viimeisen alakohdan nojalla, voi todistaa ennen 1 päivää heinäkuuta 1993 toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että tämä tosiasiallisesti on aloittanut uudelleen suoramyynnin ja/tai toimitukset ja että nämä myynnit ja/tai toimitukset ovat yltäneet viimeisen 12 kuukauden aikana vähintään 80 prosenttiin väliaikaisesta viitemäärästä, tälle myönnetään lopullisesti erityinen viitemäärä. Päinvastaisessa tapauksessa lopullisesti myönnetty viitemäärä on yhtä suuri kuin tosiasiallisesti toimitettu tai suoraan myyty määrä.

Suoramyynnin ja/tai tosiasiallisten toimitusten taso määritetään ottaen huomioon tuotantorytmin kehitys tuottajan tilalla, kausivaihtelut tai mitkä tahansa poikkeukselliset olosuhteet.

4 Viitemäärä voidaan myöntää väliaikaisesti entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella sijaitseville tiloille 1 päivän huhtikuuta 1993 ja 31 päivän maaliskuuta 1994 väliseksi ajaksi sillä edellytyksellä, että myönnettyä viitemäärää ei muuteta kyseisenä aikana.

▼M4

Jotta mainittujen tilojen uudelleen järjestäminen voitaisiin saattaa loppuun, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan kuitenkin ajanjakson 1997/1998 loppuun.

▼M11

Edellä mainitusta uudelleen järjestämisestä johtuvien ongelmien ratkaisemiseksi lopullisesti jatketaan ensimmäisen alakohdan soveltamista kahdella kahdentoista kuukauden kaudella toisessa alakohdassa tarkoitetun ajanjakson päättymisestä.

▼B

5 artikla

▼M2

Edellä 3 artiklassa tarkoitettujen määrien sisällä jäsenvaltio voi kasvattaa valtakunnallista varastoa alentamalla kiinteästi tilakohtaisia viitemääriä lisämäärien tai erityisten määrien myöntämiseksi komission kanssa sovituin puolueettomin perustein määritetyille tuottajille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 artiklan 2 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan säännösten soveltamista.

▼B

Jos tuottajat eivät ole myyneet maitoa tai muita maitotuotteita yhtenä 12 kuukauden pituisen jakson aikana, heidän käytettävissään olevat viitemäärät siirretään valtakunnalliseen varastoon ja ne voidaan myöntää uudelleen ensimmäisen alakohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan 1 kohdan soveltamista. Jos tuottaja aloittaa maidon tai muiden maitotuotteiden tuotannon uudelleen jäsenvaltion määrittämän ajan kuluessa, hänelle myönnetään viitemäärä 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti viimeistään hänen anomustaan seuraavana 1 päivänä huhtikuuta.

6 artikla

1 Jäsenvaltiot sallivat ennen määrittämäänsä päivämäärää, ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta kyseisen 12 kuukauden pituiseksi ajaksi sellaisesta väliaikaisesta tilakohtaisesta viitemäärästä luopumisen, jota ei ole tarkoitettu viitemäärä hallitsevan tuottajan käytettäväksi. Edellä 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja viitemääriä ei voida kuitenkaan siirtää tällä tavalla ennen 31 päivää maaliskuuta 1995.

Jäsenvaltiot voivat säännellä luovuttamistoimia tuottajaluokkien tai maidontuotantorakenteiden perusteella, rajoittaa niitä ostajan tasolla tai alueiden sisällä ja määrittää millä perusteella tuottaja voi uusia luovuttamistoimet.

2 Kukin jäsenvaltio voi päättää olla panematta täytäntöön 1 kohtaa yhdellä seuraavista edellytyksistä:

— tarve helpottaa rakenteellista kehitystä ja rakenteellisia mukautuksia,

— pakottava hallinnollinen tarve.

▼B

7 artikla

1 Tilalla käytettävissä oleva viitemäärä siirtyy tilan mukana, kun se myydään, vuokrataan toiselle tai siirretään perinnön kautta uudelleen viitemäärät käyttöön ottaville tuottajille sellaisia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen, jotka jäsenvaltio määrittää ottaen huomioon maidontuotantoon käytettävän pinta-alan tai muut asialliset perusteet ja tarvittaessa osapuolten välisen sopimuksen. Se osa viitemäärästä, jota ei mahdollisesti siirretä tilan mukana, lisätään valtakunnalliseen varastoon.

Samoja säännöksiä sovelletaan muihin siirtotoimiin, joilla on vastaavanlaisia oikeudellisia vaikutuksia tuottajille.

Kuitenkin:

a) kun tila vuokrataan tai myydään, kesäkuun 30 päivään 1994 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu viitemäärä lisätään kansalliseen varastoon;

b) kun maa-alueet siirretään julkisille viranomaisille ja/tai kun julkinen etu niin vaatii tai kun siirtoa ei toteuteta maataloudellisista syistä, jäsenvaltiot säätävät, että tarvitta- vat toimenpiteet osapuolten oikeudellisen edun turvaamiseksi otetaan käyttöön ja erityisesti luopuvan tuottajan on pystyttävä jatkamaan maidontuotantoa, jos hän niin haluaa.

2 Maanvuokraussopimuksen päättyessä ilman, että sen jatkaminen on mahdollista vastaavilla edellytyksillä tai sellaisissa tilanteissa, joilla on vastaavanlaisia oikeudellisia vaikutuksia, ja jos osapuolet eivät pääse keskenään sopimukseen, kyseisillä tiloilla käytettävissä olevat viitemäärät siirretään osittain tai kokonaan uudelleen viitemäärät käyttöön ottaville tuottajille sellaisia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen, jotka jäsenvaltio antaa tai jotka se antaa ottaen huomioon osapuolten oikeudelliset edut.

8 artikla

Jotta kansallisella, alueellisella tai keräilyvyöhykkeiden tasolla voitaisiin toteuttaa hyvin maidontuotannon rakenneuudistus tai jotta ympäristöä voitaisiin paranta, jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön yhden tai useamman seuraavista toimenpiteistä sellaisia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen, jotka jäsenvaltio antaa ottaen huomioon osapuolten oikeudelliset edut:

— myöntää tuottajille, jotka sitoutuvat lopettamaan kokonaan tai osittain maidontuotantonsa, yhtenä tai useampana eränä maksettava korvaus ja kasvattaa valtakunnallista varastoa näin vapautuneilla viitemäärillä,

— määrittää asiallisilla perusteilla ne edellytykset, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen tai sen nimeämä toimielin voi jakaa uudelleen tuottajille ennakkomaksua vastaan 12 kuukauden pituisen jakson alussa muilta sellaisilta tuottajilta lopullisesti vapautuneet viitemäärät, joille on maksettu yhtenä tai useampana eränä edellä mainitun ennakkomaksun suuruinen korvaus,

— säätää, että jos luopuva tuottaja haluaa jatkaa maidontuotantoa, hänelle annetaan käyttöön kyseisellä tilalla käytettävissä oleva viitemäärä silloin, kun ympäristön parantamiseksi tarkoitetut maa-alueet on siirretty,

— määrittää asiallisilla perusteilla keräilyalueet ja keräilyvyöhykkeet, joiden sisällä sallitaan tiettyihin luokkiin kuuluvien tuottajien kesken viitemäärien siirrot ilman vastaavien maa-alueiden siirtämistä maidontuotannon rakenteen parantamiseksi,

— sallia tuottajan pyydettyä sitä toimivaltaiselta viranomaiselta tai sen nimittämältä toimielimeltä maidontuotannon rakenteen parantamiseksi tilalla tai tuotannon laajentamisen sallimiseksi siirtää viitemäärät ilman vastaavien maa-alueiden siirtämistä ja päinvastoin.

Tuottajiin, joiden käytettävissä on 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu viitemäärä, ei kuitenkaan sovelleta tämän artiklan säännöksiä kesäkuun 30 päivään 1994 lukuun ottamatta kolmatta luetelmakohtaa.

▼M2

Maidontuotannon rakenneuudistuksen täytäntöön panemiseksi jakson 1993/1994 kuluessa kussakin jäsenvaltiossa ja tarpeen mukaan kansallisen varastojen kasvattamiseksi 3 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen lisämäärien myöntämistä varten myönnetään yhteisön rahoitusta, jonka enimmäismäärät ecuina ilmoitetaan jäljempänä ja jota koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sekä erityisesti hyvityksen enimmäismääristä säädetään 11 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti:

(ecuina)

Belgia	1 106 613
Tanska	1 678 207
Saksa	10 460 461
Kreikka	235 842
Espanja	1 959 115
Ranska	8 854 814
Irlanti	1 970 627
Italia	3 470 719
Luxemburg	101 007
Alankomaat	4 133 772
Portugali	679 994
Yhdistynyt kuningaskunta	5 348 829

Nämä määrät muunnetaan kansallisiksi valuutoiksi muuntokurssin avulla, jota sovelletaan Euroopan yhteisöjen 20 päivänä heinäkuuta 1993 voimassa olevan talousarvion kulukirjanpidossa.

Tämän ohjelman mukaisesti suoritettujen maksujen rahoitusta pidetään asetuksen (ETY) N:o 729/70 ([1]) 3 artiklassa tarkoitettuna interventiona.

Menot on kohdistettava tilikauden 1993 varojen mukaan jäsenvaltioiden pyynnöstä viimeistään 30 päivänä syyskuuta 1993. Maksavien toimielinten on suoritettava maksut ennen 15 päivää lokakuuta 1994.

▼B

9 artikla

Tässä artiklassa tarkoitetaan:

a) ”maidolla” yhdestä tai useammasta lehmästä lypsettyä tuotetta;

b) ”muilla maitotuotteilla” kermaa, voita ja erityisesti juustoja;

c) ”tuottajalla” maataloustuottajaa, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai luonnollisten henkilöiden taikka oikeushenkilöiden ryhmittymää, joiden tila sijaitsee ►M2 jäsenvaltion maantieteellisellä alueella ◄:

   — joka myy maitoa tai muita maitotuotteita suoraan kuluttajalle ja/tai

   — joka toimittaa niitä ostajalle;

d) ”tilalla” yksittäisen tuottajan hoitamien tuotantoyksiköiden kokonaisuutta, jotka sijaitsevat ►M2 jäsenvaltion maantieteellisellä alueella ◄;

e) ”ostajalla” yritystä tai ryhmittymää, joka ostaa maitoa ja muita maitotuotteita tuottajalta:

   — käsitelläkseen tai jalostaakseen niitä,

   — luovuttaakseen ne yhdelle tai useammalle maidon tai maitotuotteita käsittelevälle tai jalostavalle yritykselle;

([1]) EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 13.

▼B

Ostajaksi katsotaan kuitenkin samalla maantieteellisellä alueella sijaitsevien ostajien ryhmittymä, joka tekee jäsentensä lukuun lisämaksun maksamisen kannalta tarpeellisia hallinnollisia ja kirjanpidollisia toimia. Tätä säännöstä sovellettaessa Kreikka katsotaan yhdeksi ainoaksi maantieteelliseksi alueeksi ja siellä julkinen toimielin katsotaan mainituksi ostajaryhmittymäksi.

f) ”maidon tai muita maitotuotteita käsittelevällä tai jalostavalla yrityksellä” yritystä tai ryhmittymää, joka keräilee, pakkaa, varastoi ja jäähdyttää maitoa sekä jalostaa tai joka rajaa maitoon liittyvän toimintansa vain yhteen näistä toimista;

g) ”toimituksella” kaikkia maidon tai muiden maitotuotteiden toimituksia, vaikka tuottaja, ostaja, käsittelevä tai jalostava yritys tai kolmas osapuoli kuljettaisi näitä tuotteita;

h) ”maidolla tai maitomäärää vastaavalla tuotteella, jotka myydään suoraan kulutukseen” maitoa tai maitotuotteita, jotka on muutettu maitomäärää vastaaviksi tuotteiksi ja jotka on myyty tai luovutettu ilmaiseksi ilman maidon ja maitotuotteiden käsittelevän tai jalostavan yrityksen osallistumista.

10 artikla

Lisämaksun katsotaan kuuluvan maatalousmarkkinoiden tasapainottamiseen tarkoitettuihin interventioihin ja se käytetään maitoalan kulujen rahoittamiseen.

11 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen soveltamisesta ja erityisesti maidon ominaisuudet, kuten rasvapitoisuus, joita pidetään edustavina toimitettujen tai ostettujen maitomäärien vahvistamiseksi, annetaan asetuksen (ETY) N:o 804/68 ([1]) 30 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼A1

Itävallan, Ruotsin ja Suomen osalta maidon edustavina ominaisuuksina pidetään kuitenkin kalenterivuoden 1992 ominaisuuksia, ja toimitetun maidon kansalliseksi keskimääräiseksi edustavaksi rasvapitoisuudeksi vahvistetaan Itävallalle 4,03 prosenttia, Ruotsille 4,33 prosenttia ja Suomelle 4,34 prosenttia.

▼B

12 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 857/84 ja asetus (ETY) N:o 2074/92.

13 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 1993.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

([1]) EYVL N:o L 148, 28.6.1968, s. 13. Asetus sellaisena kun se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2071/92 ((EYVL N:o L 215, 30.7.1992, s. 64)